

میتسوبیشی

جمله می توان به موارد زیر اشاره کرد:
 در ۱۹۷۷ در آفریقای جنوبی مدل گالات و در ۱۹۷۹ در ایالات
 متحده آمریکا مدل L200 اتومبیل سال شناخته شدند. در سال
 ۱۹۸۲ تولید خودروی Shogun (که عمدتاً آن را به نام Pajero
 یا Montero می شناسند) با ویژگی خاص 4WD توجه زیادی را
 به سوی خود جلب کرد و تنها چند ماه بعد با همین محصول جدید
 میتسوبیشی در مسابقات اتومبیل رانی پاریس - داکار در کلاس
 تولید و کلاس ماراتن مقام نخست را از آن خود کرد و ضمناً جایزه
 بهترین تیم شرکت کننده را به دست آورد.

طرف دو سال Shogun برترین مقام فروش را در کل دنیا را در
 حالی کسب کرد که در بریتانیا، فرانسه، استرالیا، اسپانیا و آلمان
 غربی نیز جوایزی به عنوان برترین اتومبیل 4WD دریافت کرد.
 زمانی که در سراسر دهه ۹۰ همواره مسابقات رالی در تسخیر
 Shogun بود، دیگر مدل های میتسوبیشی هم در مسابقات
 قهرمانی مقام های قابل توجهی را به خود اختصاص دادند. تردیدی
 نیست که از لحاظ فن آوری این دهه پیشرفت های کم نظیری را
 به خود دید، در این سالها میتسوبیشی اولین سیستم های کنترل
 کشش و الکتروهیدرولیک، شرکت مدل های برتر 4WD و چند
 حالت ABS را ارائه کرد.

در سال ۱۹۹۵، طی سرمایه گذاری مشترک بین میتسوبیشی ،
 ولوو و دولت آلمان، Nedcar در هلند بازگشایی شد، هر چند این
 شرکت ظرف فقط یکسال کاملاً و با تمامی امکانات موجود به
 مالکیت میتسوبیشی درآمد.

در سال ۲۰۰۰ نیز میتسوبیشی اقدام به همکاری گسترده ای با
 دایملر کراسیلر در خصوص طراحی، بهبود و افزایش تولیدات کرد.
 این بار نیز در سال ۲۰۰۴ سهام متعلق به دایملر کراسیلر، که در
 جریان این همکاری به دست آورده بود، به خانواده میتسوبیشی
 فروخته شد. (این خانواده شامل شرکت میتسوبیشی موتورز، صنایع
 سنگین میتسوبیشی و بانک میتسوبیشی توکیو می باشد).

در سال ۲۰۰۶ یکبار دیگر میتسوبیشی با رکورد تازه ای در مسابقات
 داکار ظاهر شد و یازدهمین پیروزی خود را که ششمین موفقیت
 پیاپی برای سازندگان ژاپنی ظرف ۶ سال محسوب می شد، کسب
 کرد. امروز شرکت میتسوبیشی موتورز امکاناتی را فراهم ساخته که
 در بیش از ۳۰ کشور خدمات فروش و پس از فروش را ارائه نموده
 و بازارهای ۱۷۰ کشور جهان را پوشش داده است.

تاریخچه میتسوبیشی به سال های ۱۹۱۷ و زمانی باز می گردد
 که میتسوبیشی مدل A به عنوان نخستین محصول تولید شده به
 صورت انبوه وارد بازار مصرف شد.

ظرف دو دهه گذشته، شرکت جایگاه خود را در قالب یک نوآور
 میان سایر شرکت های خودروسازی با ابداع اولین موتور دیزلی،
 اولین اتوبوس بزرگ، اولین اتومبیل 4WD و اولین کامیون دیزلی
 ژاپن، تثبیت نموده است.

با خاتمه جنگ دوم جهانی طبق تصمیم نیروهای متفقین،
 گروه های بزرگ صنعتی ژاپن منحل شدند و متعاقباً صنایع سنگین
 میتسوبیشی به سه شرکت منطقه ای کوچکتر منشعب شد که هر
 یک به نحوی در توسعه موتور وسیله نقلیه درگیر بودند. در این
 مقطع زمانی به دلیل مواجه با کمبود شدید سوخت، نیاز دسترسی
 به وسایل نقلیه کم مصرف برجسته تر می نمود، به این ترتیب
 عرضه اتوبوسی که جز بنزین با سوخت های دیگر کار می کرد
 با استقبال روبه رو شد و در سال ۱۹۴۷ میتسوبیشی اتوبوس
 الکتریکی را وارد بازار کرد.

وسایل نقلیه شخصی میتسوبیشی تا مدت ها به انواع اسکوترها
 منحصر می شد، در آغاز دهه ۶۰ اقتصاد ژاپن آماده فعالیت و آغاز
 مرحله جدیدی از حیات می گشت، دستمزدها در حال افزایش بود
 و ایده برخورداری از اتومبیل شخصی در حال گسترش بود. در
 این اثناء میتسوبیشی ۵۰۰ خلی زود به مرتفع ساختن این نیاز
 کمک کرد، مدل Minica به دنبال آن در ۱۹۶۲ تولید دیگری
 از میتسوبیشی بود که هنوز به همین نام وجود دارد. در این سال
 اولین مدل Colt، یک ماشین خانوادگی، که البته شباهت های
 زیادی با Colt مدرن نداشت عرضه شد، و اولین Galant نیز در
 ۱۹۶۷ وارد بازار گردید.

این سرآغازی برای فعالیت های میتسوبیشی در عرصه خودروسازی
 به شمار می رفت، با وجود رشد چشمگیر در تولید وسایل نقلیه
 شخصی، تشکیلات، برنامه ریزی جدیدی را جهت انحصار بخشی
 از بودجه و نیروی خود بر صنعت ساخت خودرو تدارک دید که
 حاصل آن شکل گیری شرکت میتسوبیشی موتورز بود. توفیقات
 پیاپی محصولات شرکت در مسابقات رالی با انواع مدل های
 گالات و لانس آن هم در سطح بین المللی در دهه هفتاد گواه
 کیفیت، قابلیت و اطمینان هر چه بیشتر برای مشتریان گشت.

در سال ۱۹۷۴ و در راستای پیگیری سیاستهای توسعه جهانی، با
 یک سرمایه گذاری مشترک میان میتسوبیشی و موسسه خودروی
 Colt، بازار محصولات شرکت در محدوده کشور انگلستان
 تضمین شد. در پایان این دهه، شرکت توانست افتخارات زیادی نه
 فقط در ژاپن که در بسیاری بازارهای خارجی کسب نماید و از آن